

KONINKRIJK BELGIË

NATIONALE ARBEIDSRAAD

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 26.

Zitting van woensdag 15 oktober 1975.

Collectieve arbeidsovereenkomst betreffende het bezoldigingspeil van de minder-validen die in een normaal arbeidsregime zijn tewerkgesteld.

x

x

x

NATIONALE ARBEIDSRAAD

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 26 BETREFFENDE HET
BEZOLDIGINGSPEIL VAN DE MINDER-VALIDEN DIE IN EEN
NORMAAL ARBEIDSREGIME ZIJN TEWERKGESTELD.

Gelet op de wet van 5 december 1968 betreffende de
collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;

Gelet op het advies nr. 502 van de Nationale Arbeids-
raad op 15 oktober 1975 meegedeeld aan de Minister van Tewel-
stelling en Arbeid betreffende het bezoldigingspeil van de
minder-validen die in een normaal arbeidsregime zijn tewerkge-
steld;

Overwegende dat moet worden vermeden dat de minder-
valide werknemers, die in een normaal arbeidsregime zijn tewerk-
gesteld, wegens een rendement dat lager ligt dan het nor-
male, lagere lonen zouden ontvangen dan de door de paritaire
comités voor de valide werknemers vastgestelde minima regelings-
lonen of, bij ontstentenis van paritair comité, dan de gebrui-
kelijk vastgestelde minimumlonen;

Hebben de navolgende interprofessionele organisaties
van werkgevers en werknemers :

- het Verbond van Belgische Ondernemingen,
- de overeenkomstig de wet van 6 maart 1964 tot organisatie
van de middenstand erkende nationale middenstandsorganisaties,

- de Belgische Boerenbond,
- "la Fédération nationale des Unions professionnelles agricoles",
- "l'Alliance agricole belge",
- het Algemeen Christelijk Vakverbond van België,
- het Algemeen Belgisch Vakverbond,
- de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België

in de Nationale Arbeidsraad, op 15 oktober 1975, onderhavige collectieve arbeidsovereenkomst gesloten.

I. VOORWERP VAN DE OVEREENKOMST.

Artikel 1 - Onverminderd de bepalingen van artikel 2 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, waarborgt onderhavige overeenkomst voor de minder-valide werknemers, die aan de bij artikel 1 van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale herclassering van de minder-validen bepaalde criteria beantwoorden, ongeacht of zij al dan niet bij het Rijksfonds voor sociale herclassering van de minder-validen zijn ingeschreven, lonen die in de zin van de wet van 12 april 1965 ten minste gelijkwaardig zijn met de voor de valide werknemers door de paritaire comités vastgestelde minima regelingslonen of, bij ontstentenis van paritair comité, met de volgens de gebruiken vastgestelde minimumlonen.

Bij de vaststelling van de minimumlonen moet tevens rekening worden gehouden met de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 23 van 25 juli 1975 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen.

c.a.o. nr. 26.

Artikel 2 - Behoudens de in onderhavig lid 2 bedoelde gevallen, wordt het loon dat aan de minder-validen wordt gewaarborgd door de werkgever betaald.

Onder de door de Nationale Arbeidsraad in zijn advies nr. 502 van 15 oktober 1975 vastgestelde voorwaarden, kan het gewaarborgd loon gedeeltelijk door de werkgever worden betaald, op voorwaarde dat het Rijksfonds voor sociale herclassering van de minder-validen of de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening het door de werkgever uitbetaalde loon aanvult tot het bedrag van het gewaarborgd loon, bepaald in artikel 1.

Commentaar : Zie bijlage bij onderhavige overeenkomst.

II. Inwerkingtreding, looptijd, herziening.

Artikel 3 - Onderhavige overeenkomst wordt voor onbepaalde tijd gesloten. Zij wordt van kracht op de datum waarop de reglementaire bepalingen betreffende de tussenkomst van het Rijksfonds voor sociale herclassering van de minder-validen en de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening in de betaling van het loon, zoals bepaald in artikel 2, in voege treden.

Zij kan op verzoek van de meest gereede ondertekenende partij herzien of opgezegd worden met inachtneming van een opzeggingstermijn van zes maanden.

De organisatie die het initiatief tot herziening of opzegging neemt, moet de redenen aangeven en amendementsvoorstellen indienen; de andere organisaties gaan de verbintenis aan deze, binnen de termijn van één maand na de ontvangst ervan, in de Nationale Arbeidsraad te bespreken.

III. Verplichtende bepaling.

Artikel 4 - De ondertekenende partijen verbinden zich ertoe, ten laatste twaalf maanden na het van kracht worden van onderhavige overeenkomst, een onderzoek te wijden aan de resultaten van de toepassing ervan, op grond van de door het Rijksfonds voor sociale herclassering van de minder-validen en de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening gedane vaststellingen.

Gelet op artikel 28 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, vraagt de Nationale Arbeidsraad dat de artikelen 1 tot 3 van onderhavige collectieve arbeidsovereenkomst bij koninklijk besluit algemeen verbindend zouden worden verklaard.

Gedaan te Brussel, op vijftien oktober negentienhonderd vijfenzeventig.

Voor het Verbond van Belgische Ondernemingen.

A. VERSCHUEREN.

Voor de Middenstandsorganisaties.

H. ALLARD.

Voor de Belgische Boerenbond, "La Fédération nationale des Unions professionnelles agricoles" en "l'Alliance agricole belge".

A. LUYTEN.

Voor het Algemeen Christelijk Vakverbond.

R. VAN DEPOELE.

Voor het Algemeen Belgisch Vakverbond.

G. GOGNE.

Voor de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België.

A. VAN DER HAEGEN.

Commentaar bij artikel 2.

Het gaat om navolgende passage uit voornoemd advies nr. 502 van 15 oktober 1975 betreffende de voorwaarden van tegemoetkoming van het Rijksfonds voor sociale herclassering van de minder-validen of van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening in de betaling van het gewaarborgd loon van de minder-validen :

"De Raad meent dat de inspecteurs van de Administratie van de arbeidsbetrekkingen en -reglementering in zeer uitzonderlijke gevallen de werkgevers, die minder-valide werknemers, ingeschreven bij het Rijksfonds voor sociale herclassering van de minder-validen of bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, tewerkstellen, kunnen toelaten voor deze werknemers lonen te betalen die lager zijn dan de bij c.a.o. of gebruiken vastgestelde minima, in de mate dat het rendement van die werknemers lager ligt dan het normale. De machtiging bepaalt het percentage van het minimumloon dat de werkgever mag betalen; dat percentage mag niet lager zijn dan 50 %. Het verschil tussen het minimumloon en het loon dat de werkgever mag betalen, dient gedekt te worden door een tussenkomst van een overheidsorganisme, met name het Rijksfonds voor sociale herclassering van de minder-validen of de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

De machtiging om de bij het Rijksfonds voor sociale herclassering ingeschreven minder-validen een loon te betalen dat lager ligt dan het minimumloon, mag slechts verleend worden na advies van het Rijksfonds omtrent de medisch-professionele indicaties en tegenindicaties, voortspruitende uit de handicap van de betrokken werknemer en na advies van de arbeidsgeneesheer.

Wat de minder-validen betreft die bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening zijn ingeschreven, stelt de Raad voor dat de machtiging slechts zou gegeven worden, na advies van de bevoegde medisch-psychotechnische centra, erkend door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening. De bestaande centra zouden dus door de Minister dienen gemachtigd te worden voor de minder-validen tussenbeide te komen.

c.a.o. nr. 26 - Bijlage.

Met betrekking tot de tussenkomst van het overheidsorgaan kunnen twee mogelijkheden worden overwogen :

1. de overheidsinstantie stort aan de werkgever een bedrag ter aanvulling van bedoeld loon;
2. bedoelde instantie betaalt aan de werknemer een bedrag dat overeenstemt met een gedeelte van dat loon. Deze uitbetaling moet gebeuren volgens dezelfde regels als deze die bij de wet van 12 april 1965 aan de werkgevers worden opgelegd.

De Raad is van oordeel dat het door de overheidsinstantie uitbetaalde bedrag als loon moet worden beschouwd ten einde te vermijden dat de minder-validen zouden worden benadeeld op het stuk van de sociale zekerheid en van de sociale voorzorg en o.m. opdat zij niet zouden worden uitgesloten uit het recht op werkloosheidsuitkeringen wegens het feit dat het door de werkgever uitbetaalde bedrag lager zou liggen dan de bij artikel 121, § 2 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 vastgestelde minima.

De verdeling van de loonlast sluit een wijziging in van de reglementering betreffende het Rijksfonds voor sociale herclassering van de minder-validen en de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

De resultaten zullen ten laatste twaalf maanden na de ingangsdatum van de regeling door de Nationale Arbeidsraad worden onderzocht.
